431. ไม้กางเขนโบราณ

บนภูเขาซึ่งอยู่ไกล ได้แลเห็นไม้กางเขนเป็นรอย แห่งความทุกข์ และความอายแต่ใจข้ารักกางเขน ที่พระคริสต์ถูกตรึงตายไถ่คนบาป ให้รอดพ้น จากอบาย [ร้องรับ]

โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขนเพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลงข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่นแล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม

ที่กางเขน โบราณนั้น ข้าได้เห็น รัศมีพระโล หิตพระองค์ ได้หลั่งไหลเพื่อจะได้ ชำระบาป ในตัวข้าให้สะอาดนั่นแหละคือ ไม้กางเขน โบราณนั้น

[ร้องรับ] โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขนเพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลงข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่นแล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม

ไม้กางเขน โบราณนั้น ยึดมั่นไว้จนวันตายหากใคร ติเตียนข้า ไม่ละอายเมื่อวันหนึ่ง ถึงเวลา พระองค์มา รับข้าไปสู่สวรรค์ อยู่ที่นั่น สำราญใจ

[ร้องรับ] โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขนเพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลงข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่นแล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม

้ไม้กางเขนโบราณนั้น ชาวโลกพากันดูหมิ่นแต่ข้า รักกางเขน ยิ่งนักหนาเพราะพระเยซูคริสตเจ้า สละเนาในเมืองฟ้าเสด็จมา เพื่อยอมตาย บนกางเขน

[ร้องรับ] โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขนเพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลงข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่นแล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม